

Opvolgers DIC III: klaar voor de vredestaak

Het doorgaan zo rustige Prinses Irene Kamp in Veldhoven is de laatste weken een beetje van slag af. De thuisbasis van het Pantser Infanterie Rij Opleidings Centrum (PIROC) werd opgeschrikt door looppassende pelotons, kort geknipte soldaten en bordjes met de tekst 'hier ontladen' op de gebouwen. Het ODL (Opleidings Detachement Libanon) draaide op volle toeren. Dutch Infantry Coy IV, oftewel DIC IV, was in voorbereiding voor de aftocht op 17 en 24 april.

Het ODL verzorgde voor de derde maal de opleiding voor de Nederlandse VN-compagnie in Zuid-Libanon. Het opleidingsdetachement staat onder leiding van overste Schillemans. Hij wordt bijgestaan door een hoofd Opleidingszaken, de eerste luitenant E. Bouwmeester, die zelf ook in Libanon heeft gediend. Voorts herbergt de met Unifil-foto's getooide barak van het ODL een druk bezette administratie en een viertal instructeurs. Ook dit kwartet kon bogen op ervaring te velde, en instrueert het Liba-

non-peloton over de specifieke Unifil-werkzaamheden.

Het personeel van DIC IV is niet allemaal gelijktijdig opgekomen. Ruim twee maanden geleden betraden de drie infanteriepelotons het PIROC, om twee weken later te worden gevolgd door het verzorgingspeloton. Nog eens vier weken daarna was ook het kader present, voor het volgen van de speciale kadercursus. Hoewel haast alle soldaten bij het aantreden bij het ODL al minstens vier maanden militaire dienst achter de rug hebben, is de Libanon-opleiding vaak 'toch wel even wennen'. 'Ik dacht, waar ben ik nu in terechtgekomen,' zegt soldaat Scheeper, die in Libanon de veldpost gaat verzorgen. 'Maar,' zo vervolgt hij, 'na die zes weken sta ik nergens meer van te kijken.'

Er ligt dan ook een dankbare taak voor de instructeurs van het ODL en het kader van de compagnie om de eenheid goed opgeleid naar Libanon te krijgen. De Unifillers in spé, stuk voor stuk vrijwilliger, zijn goed gemotiveerd en hebben een gewillig oor voor alles wat hen wijzer kan maken.

Het zwaartepunt van de opleiding in Veldhoven ligt op wapendisdiscipline en hygiëne. Zaken die ook in Libanon aandacht blijven vragen. Ook de fysieke training wordt niet vergeten, om – zoals de commandant van DIC IV, ma-

Tijdens de oefening waakzaam kreeg majoor Pastoor (rechts) en zijn 'discipelen' bezoek van brigade-generaal Herweijer

jeer Pastoor, het zegt: 'fritestent en disco-jeugd om te bouwen tot wadi-bikkels'.

Emotioneel

Een emotioneel moment in de opleiding van DIC IV was het bekendmaken van degenen die moesten afvallen en dus de opleiding moesten beëindigen. Bij aanvang van de cursus is er een surplus van 25%, om te kunnen komen tot een zo goed mogelijke selectie. De weloverwogen keuze werd aan het eind van de zesde opleidingsweek bekendgemaakt.

Onbeweeglijk en muisstil stond de compagnie te wachten en te luisteren naar de verlossende woorden van de commandant. 'Ik wist niet meer hoe ik het had,' aldus soldaat Jager. Hij kan er nu om lachen, omdat hij tot de uitverkorenen behoort. De teleurstelling was duidelijk af te lezen van de gezichten van de afvallers. 'Want het komt na zes weken natuurlijk wel hard voor ze aan,' aldus eerste luitenant Ubeda. 'Want met de afvallers stuur

je ook een aantal goede kerels weg,' weet de luitenant, die als commandant van de transportgroep naar Libanon gaat.

Voor degenen die wél naar Libanon vertrekken was er na de 'benoeming' weinig tijd om te blijven stilstaan. De hiernaast beschreven oefening Waak-Saam stond voor de deur en kort daarop volgde de drukbezochte ouderdag. Daar werd nog eens bewezen dat de mannen van DIC IV er veel zin in hebben.

Enthousiast leidden zij het geïnteresseerde thuisfront rond over het kamp. 'Ik vertrek liever vandaag nog dan morgen,' was ook op die derde april een veelgehoorde kreet. De realiteit kwam die dag ook weer een stuk naderbij, toen generaal A. Herweijer – de sous-chef operatie van de Landmachtstaf – het sein gaf voor de baret-uitreiking. De 'gewone' baretten werden verwisseld voor de 'echte' blauwe exemplaren. 'Nu is het eigenlijk pas echt!

Eerste luitenant
G. Schiebroek

IN DIT NUMMER:

Verkenningstocht voor familiebezoek – pag. 2
Veelzijdigheid op vakgebied onontbeerlijk voor telexist bij MFO – pag. 3
Opvolgers DIC III: klaar voor vredestaak – pag. 4
Oirschotse Heide als Libanon-toneel – pag. 5
Reisbureau DIC verschaffte verlogangere nuttige informatie en tips – pag. 6
Geen verveling voor UNIFIL-marechaussees – pag. 7
Postbewoners 7-6 genieten van serene stilte – pag. 8